

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:
Pe un an 50 Lei
Pe jumătate de an 25 „
Pe un pătrar de an 12^{1/2} „
Un număr 1 Leu.
Pentru străinătate pe un an 80 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană“; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ“ în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 60 Lei, până la 200 de cuvinte 90 Lei, de aci în sus 120 Lei.

Nr. 3931 B. ex 1923.

Prea On. Domni protopresbiteri, Onorată preoțime parohială.

În 17/30 Septembrie a. c. se împlinesc 100 de ani dela moartea marelui Dascăl al neamului nostru Gheorghe Lazăr.

Generația de astăzi, care se bucură de roadele muncii și ale jertfei tuturor înaintașilor, cari au contribuit la luminarea neamului nostru, la trezirea și întărirea conștiinței sale naționale, e datoare să-și aducă aminte cu recunoștință de viața și faptele lor.

Astfel ne pregătim să sărbăm cu vrednicie și amintirea lui Gheorghe Lazăr, cu ocazia împlinirii unui secol dela moartea lui.

La Avrig, unde se odihnesc rămășițele pă-mântești ale fericitului în Domnul, se va face în ziua de 17/30 Septembrie a. c. un parastas și vor avea loc și alte sărbări comemorative, aranjate de Consistorul nostru arhidiecezan din Sibiiu, de Asociațiunea pentru literatura și cultura poporului român și de On. Minister al Instrucțiunii din București.

Fiind Gheorghe Lazăr un mare binefăcător al neamului nostru, un fiu credincios al bisericii noastre ortodoxe, crescut de ea și în serviciul căreia și-a început activitatea sa, ca profesor la seminarul din Sibiiu, simțim o datorie de pietate și recunoștință să prăznuim, ca biserică, amintirea lui.

Drept aceea dispunem, ca Duminecă în 17/30 Septembrie a. c., după săvârșirea sf. Liturghii, să se celebreze în toate bisericile din eparhia noastră parastas solemn pentru odihna sufletului repostatului în Domnul, cu care ocaziune Onorata preoțime să cuvinteze pe înțelesul poporului

despre viața și faptele lui Gheorghe Lazăr, iar în școlile noastre confesionale să se aranjeze de asemenea sărbări educative pentru școlari. Onorata preoțime va comunica deci acest circular și învățătorilor dela școlile noastre confesionale spre acomodare, observând într'una, că ordinațiunea de față s'a publicat numai în „Foaia Diecezană“, fără să se mai trimită și deadreptul oficiilor parohiale.

Despre cele săvârșite să ni-se facă raport.

Caransebeș, în 6 Septembrie 1923.

Episcopul diecezan:
Dr. Iosif Tr. Badescu

Nr. 3926 B. ex 1923.

Prea On. Domni Protopresbiteri, Onorată Preoțime parohială,

Corpul medical din județul Caraș-Severin, în dorința de a pune bazele unei acțiuni Medico-Sociale în aceste părți, a invitat preoțimea noastră se ia parte la consfătuirea ce se va ținea la Băile-Erculane în ziua de 16/29 Septembrie 1923. Consfătuirei îi va premerge un serviciu religios, la ora 10 a. m. în biserica noastră de acolo, în memoria medicilor și a eroilor căzuți pentru întregirea neamului, după care, la oara 11 a. m., va avea loc deschiderea consfătuirei în sala Casinoului local.

Considerând importanța acțiunii de ajutorare a atâtor suferinzi, pe care o interprind medicii noștri, indemnăm preoțimea noastră să ia parte în număr cât mai mare la această consfătuire medico-socială, la care se vor ținea și conferințe instructive, invitând și pe învățători și pe fruntașii din comună.

Caransebeș, în 5 Septembrie 1923.

Episcopul diecezan:
Dr. Iosif Tr. Badescu

Notă oficială.

Nr. 3575 B. ex. 1923.

În legătură cu ordinațiunea consistorială ddo 18 August 1923 Numărul de față, se comunică absolvenților de teologie, că examenul de calificare pretească se va ține Sâmbătă, la 27 Sept. (10 Oct.) a. c., oarele 9 dimineața.

Caransebeș, în 5 Septemvrie 1923.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

Notă oficială.

Nr. 3644 E/1923.

Comunele noastre bisericesti de pe teritoriul Societații anonime „Uzinele de fier și Domeniile din Reșița“, cari n'au achitat, respective n'au restituit ratele scadente după acțiunile subscrise din emisiunea ultimă de acții a acestei societăți, se provoacă pe calea aceasta, să satisfacă fără amânare ordinațiunei consistoriale Nr. 1809 E/1923.

Caransebeș, în 2/15 Septembrie 1923.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

Invățare cu lacrimi.

De Diaconul Dr. Gh. Comșa.

Suferința, așa se vede, este pivotul activității pretești din zilele noastre. Preotul trebuie să facă mari eforturi, ca să nu se observe, că el duce mari necazuri materiale și totuși urmează a vesti pe Hristos în zilele celei mai mari anarhii morale din istoria creștinismului.

Cine altul poate să aibă mai mare durere sufletească decât preotul, citind bunăoară zilnic în ziare despre cele mai oribile fapte, ce se îndreaptă împotriva învățaturii creștine? Un laic le va citi poate cu nepăsare, ori — în cel mai bun caz — nu le va citi. Și e mai bine să nu le citească, decât să le citească și să nu facă nimic pentru îndreptarea răului.

El, preotul, niciodată nu trebuie să uite de cel mai sfânt mijloc de concretizare al valorilor în viață. Mângâierea lui trebuie să fie aceea a sf. Apostol Pavel, care grăiește preoților din Efes în modul următor: „Trei ani noaptea și ziua n'am încetat cu lacrimi învățând pe unul fie-

care din voi“ (Fapt. Ap. 20 v. 31). Și să nu uităm, că un ziar este un informator foarte redus al relelor din zilele noastre. În numărul din 15 Sept. a. c. al ziarului „Universul“ am citit șapte cazuri întristătoare: contrabanda de vite dela Otlaca, fapta unui orb, care în mod fraudulos trecea obiecte prin vamă, — fraudele dela o federală, tragică sinucidere a unui căpitan, duelul mortal din Orhei, sinuciderea unui cassier și furtul dela dna Smara.

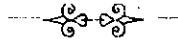
Tabloul ar fi și mai îngrozitor, dacă ar putea să existe un ziar, care să relateze toate cazurile de abatere dela datoriiile morale. Dar câte fapte urâte nu rămân tainuite? Câte nu se petrec așa, precum nu dorim?? Marea nu poate fi fără valuri și fără furtuni. În sufletul preotului încă se ivesc valuri de întristare, când privește icoana creștinilor de azi. Dar el știe, dacă are conștiința trează, că pomul roditor este asaltat din toate părțile, iar pomul, care nu face roade, nici nu este atins, căci rămâne neturburat, până ce se taie. Preotul bun știe ceea ce mulți nu știu. Ce anume? Că astăzi nu asistăm numai la dezastrul moral, ci participăm la el. Da, participăm și participă mai ales cei ce fără de nici un scrupul socotesc, că nu au nici o parte de vină! Și atunci cum să nu se întristeze inima preotului? Cum vom satisface dar cuvintelor Apostolului Petru: „Fiți gata pururea spre răspuns la tot cel ce vă întreabă pe voi, pentru nădejdea cea întru voi“?!

Intristarea preotului are însă și aici corectivul ei. Preotul va cugeta cu tărie asupra suferințelor martirilor! Luați suferințele martirilor și le-ați luat cununile, — luați suferința din viață și nu mai știți ce este fericirea!

Dar preotul român are istoria suferințelor creștinismului adevărat, are istoria suferințelor bisericii sale. El aude glasul sf. Scripturi: „Prin multe necazuri se cade nouă a intra întru împărăția lui Dumnezeu“ (Fapt. Ap. 14 v. 22). Cugetând acestea, va învăța cu stăruință, chiar râuri de lacrimi de ar vârsa din ochii lui. Preotul român va privi în ce direcție învață aceia, cari azi pe urma trecutului lor cu dreptul pătimesc.

Luăm bunăoară Germania. Marele predicator protestant din Berlin, dl Bruno Doehring publică în Septemvrie a. c. o broșurică de opt pagini despre „Credință și Istorie“, care cuprinde minunate reflecții din prilejul comemorării victoriei dela Sedan. Glasul lui este glasul unui popor, care vede unde a ajuns, care totuși nu strigă: „Vae victis“, ci caută cu orice preț să stabilească adevărul, că prin respectarea poruncilor divine orice cădere se preface în ridicare!

Oare noi avem timp de tânguire? Ori câte griji materiale, ori câte sbuciumări sufletești vom avea, totuși nu ne este îngăduit a uita nicio-dată, că suntem datori a învăța chiar pe lângă vărsare de lacrimi. Dacă un popor îngenunchiat are apostoli, cari îi prezic iarăși zile de glorie, — cade-se, ca noi cei ce am dobândit mărirea națională, să muncim din răputeri pentru a asigura fiilor acestui neam o viață plină de strălucire în fapte ale credinței creștine.

Despre creșterea tinerimei.

de Aurel Moaca.

Privind la copilașul nou născut vedem, că în juru-i se adună părinții, rudeniile, vecinii și cunoscuții, spre a-i crea o atmosferă caldă, ca să poată crește și prospera, iară după-ce s'a ridicat din slăbiciunea celor dintâi luni de neputință, toți continuă a se ocupa cu el, a-l feri de rele, a-l desmierda, a-l învăța cum se umble, cum se mănânce, cum se rostească câte un singur cuvânt.

Îngrijirea, ocrotirea aceasta e indispensabilă, dar în ultima analiză trebuie să-și aibă și ea marginile, căci dacă nu, apoi vai de creșterea aceea.

Ați văzut planta, cum se desvoltă și cum înfloare sub influința prielnică a căldurii, dar ați văzut și aceea, că dacă căldura a trecut peste strictul necesar, planta cea vioaie se ofilește, rădăcina i-se uscă.

Întocmai așa o pățește copilașul, care e împărțit de prea multă ocrotire și considerare.

Îndată ce el simte, că astăzi i-se face pe voie, mâne i-se face pe voie, poimâne tot așa, natural că va ajunge să creadă, că altcum nu are să fie.

Și dacă — crescut odată în duhul acesta — s'ar întâmpla, că mai târziu dorința sa să nu i-se poată împlini, el va teroriza pe părinți, va căuta să se ridice deasupra lor, să le crească peste cap și în sfârșit va deveni obraznic și amenințător.

Vieța însă e astfel întocmită, ca pe calea ei să întâlnești și pfeđeci. De aceea copilul, care n'a învățat de mic să cunoască greutățile vieții, acela nu e pregătit pentru viață.

Cel crescut ca toate să meargă după capul lui, nu se va ști afla în multe situații grele ale vieții, va fi vecinic nemulțumit, cârtitor, nefericit.

Ori-unde îl puni, i-se va părea, că nu e bine, până când certat cu sine și disgustat de lume, tinăr fiind încă, își va atinge viața, cum s'a întâmplat de atâtea-ori.

Iar mulțimea adunată în jurul sicriului va mângăea pe ai săi cu aceea, că așa i-a fost ur-

sita, în loc să fixeze adevărul social, că așa i-a fost creșterea.

*

Creșterea din familie e chemată școala să o continue, de aceea mă opresc la școală.

În școală tineretul își câștigă cunoștințe, e împărțit de educație.

Nu poate fi educație mai greșită, decât care — în scopul unei instrucțiuni prea intensive — ține legat de dimineața până seara pe bietul elev în aerul greu de școală, când are mai deasă trebuință de a sorbi putere cât de multă din ozonul aerului, din razele soarelui.

Elevii crescuți în contra dorinței naturii, ajunși la etatea cea mai frumoasă, sunt palizi, nervoși, blazați, cu musculatura inimii slabă, cu pieptul îngust și cu ochiul obosit, părăndu-li-se viața ca o osândă, pe care sunt condamnați să o ducă până la sfârșit.

Ce dobândă de cunoștințe prea multe, de cunoștințe câștigate în paguba sănătății, pe cari azi-mâne le mai și uităm.

Școala numai atunci își împlinește adevărata chemare, dacă nu te îndoapă cu prea multe cunoștințe, căci creerul e fraged și prea din vreme se tocește.

Misiunea ei este, să excite în tine dorul de a te perfecționa și a învăța și după-ce i-ai părăsit băncile.

Cei în drept trebuie să facă școala atrăgătoare și să nu bage groază în elev prin o instrucție exagerată, căci celui sârbezit de cunoștințe nu-i mai dă în gând să ia o carte în mână, după-ce a eșit de sub disciplina școlii.

Unde școala nu e atrăgătoare, acolo numără elevul zilele, când o să se scape dintre zidurile ei, întocmai ca cel ajuns în robie.

Și apoi felul de creștere, ca cu intimidare să se ajungă rezultate, fie în creșterea din familie, fie în școală, ori în societate, încă nu e corespunzător, căci frica mai curând distruge, decât zidește.

A crește tinerimea în frică permanentă înseamnă a o crește în slăbiciune, căci cel tare și viguros nici când n'a avut să se lupte cu fantoma spaimii.

Ce mare deosebire este între cel ce face ceva, fiind convins în urma creșterii sale, că aceea e bine și între cel ce face ceva numai de frică.

Ca să arăt, ce putere de nimicire are frica, istorisesc, că un peregrin din Orient se zice, că în drumul său s'ar fi întâlnit cu Cioma. „În cotro ți-e calea?“ o întreabă peregrinul. „Eu călătoresc la Bagdad“ răspunse Cioma, „ca să omor 5000 de oameni.

Întorcându-se Cioma la vre-o câteva zile din această călătorie, întâlnește pe acelaș peregrin, care o agrăește astfel: „Mai deunăzi îmi spuneai, că călătorești la Bagdad, ca să omori 5000 de oameni și în loc de 5000 ai omorât 50.000“. „Eu“ răspunse Cioma „am omorât numai 5000, ceilalți au murit de frică“.

Așadară frica a secerat de zeceori mai multe victime, decât însași Cioma.

Dacă frica ar fi condus pe toți înaintașii noștri, unde ar fi eroii dela Plevna, Grivița, Oituz și Mărășești? Unde, cei ce s'au jertfit pentru patfie și dreptate?

Conduși de frică nimic nu se alege de noi, de aceea îndemn tinerimea din toată inima să nu se teamă.

Foarte nimerit zice Vlăhuța, că bătrânețea începe de când începi să te temi de ea, iar Seume susține, că cine se teme de moarte, a pierdut vieța, căci ce vieță poate fi cea chinuită de frică?

Să te temi de umbră și lumină, de prieteni și dușmani, de tot ce vezi și-ți iasă în cale, înseamnă să goleşti pocalul amărăciunii până la ultima-i picătură, otrăvindu-ți astfel corpul.

De aceea afară de frica lui Dumnezeu, altă frică sufletul tinăr să nu cunoască.

*

În primăvara vrâstei, când încep sucurile vieții să lucreze mai cu zor, când începe să mugurească deosebirea dintre cele două sexe, tineretul ajunge la un fel de răspântie, de unde radiază mai multe căi.

Una e scurtă, cealaltă cu atât mai lungă; una se prezintă presărată cu flori și miresme, alta e numai spini și pălămidă; una te amăgește cu fințele ei ademenitoare, iar cealaltă e străjuită de ochii ageri ai pazei bune.

În internul tinerului se deslănțuește o vijelie sufletească.

Cine are educație, cine are pregătirea de a intra în templul vieții, acela va ști să aleagă în fața acestei vijelii calea cea adevărată, iar cine nu, va asculta de glasurile infernului și va păți-o ca și fluturașii sburători deadreptul în mijlocul flăcării, unde își pârjolesc aripile spre perirea lor.

Lipsa de educație sexuală repune pe mulți dintre cei buni ai noștri, pe cari îi coboare în abis și lipsa aceasta provine de acolo, că societatea noastră omenească nu dă atențiune cuvenită unei întocmiri sublimă a naturii, ci abuzând de ea, o aruncă pe jgheabul plăcerilor, prin ceeace îi schimbă înțelesul ei cel adevărat.

Din însemnările unui ariciu știutor de carte.

Pagini din natură.

Poveste de Gh. Popescu Sura.

— Să facem, zise albina.

— Să ne închipuim, că blocul de piatră despre care vorbiam adineaori ar cântări o miie de kilograme și că n'avem la îndemână de cât doi oameni, ca să-l ridice. Să ne închipuim apoi, că această piatră să poate împărți în douăzeci de părți de o potrivă de grele, adică de câte cincizeci de kilograme una. Se înțelege, că în primul caz oamenii n'ar putea ridica piatra, pe când în al doilea o pot muta bucată cu bucată într'un anumit timp și făcând o anumită efortare. Să trecem acum la alt caz: anume, că piatra rămâne întreagă, iar oamenii o ridică întrebuintând macaraua. Crezi, că le vine lor ușor, ca să învârtă la roată?

— Munca era destul de grea, incredință albina, de oarece bieții oameni, pe care i-am văzut eu, amețiseră învârtind.

— Dacă ne-am gândi puțin, am ajunge la încheierea, că tot atâta efortare au făcut oamenii, când au ridicat piatra cu macaraua, câtă ar fi făcut și în cazul, când, bolovanul ar fi fost împărțit în 20 de părți de o potrivă de mari, iar ei ar fi ridicat pe fiecare în parte.

Urmează de aici, că macaraua n'a creat nimic, ci numai a împărțit energia celor doi oameni în așa fel, în cât efortările lor să fie regulate și cheltuite cu folos.

— Am înțeles, zise albina. Da, ai dreptate: mașina nu fabrică energia, ci numai o preface în lucru direct folositor omului. Nu știu, dacă vorbesc drept.

— Eu nu sânt mulțumită cu lămuririle voastre, zise furnica, pentru că eu una nu văd, cum să poate preface păcura în electricitate sau în mișcare.

— Ai dreptate; eu și uitasem să vorbesc și despre mașinile, pe care le-ai văzut tu la Câmpina, cu toate că ceea ce se petrece cu ele este destul de ușor de înțeles, zise stropul de apă.

— Poate pentru tine, zise albina.

— Ba pentru toată lumea. Păcura, când arde, dă căldură; motorii prefac energia călduroasă în energie de mișcare — și acestea învârtesc roțile cele mari, cari la rândul lor pun în mișcare dinamurile. Dinamurile prefac energia de mișcare în energie electrică; sârmele lămpilor prefac energia electrică în energie de lumină; iar dacă trecem curentul electric prin niște sârme, prin care electricitatea nu străbate decât cu anevoie, sârmele se încălzesc și iată energia electrică prefăcută în energie de căldură. De altfel cu ajutorul unor dinamuri energia electrică se poate preface și în energie de mișcare.

Deci mașinile nu fac altceva, decât prefac și ajută, ca energia să fie întrebuintată mai bine. De câștig sau de creare nici nu poate fi vorba; și dacă am face o socoteală-dreaptă, ne-am convinge, că o parte din energia întrată într'o mașină se perde în timpul frecării roatelor și osiilor.

— Mulțumesc lui Dumnezeu, că n'nteleg și eu, zise furnica. Totuși vreau să vă mai întreb ceva, anume: de unde a primit păcura atâta energie?

— De la soare, răspunse vântul.

— În nici un caz de la soare, zise furnica, pentru că toată lumea știe, că păcura nu vede soarele,

decât după ce este scoasă de oameni din măruntaele pământului.

— Totuși așa este, cum v'am spus-o cu și veți înțelege și mai bine, dacă veți asculta cu luare aminte povestea, care urmează. Trebuie să știți mai din 'nainte, că spusele mele se reazăimă pe cele din urmă păreri ale învățaților de astăzi, cari își zic chimiști, geologi și mineralogi.

În alte vremuri, pe când prostia, nesimțirea și răutatea omenească nu erau cunoscute, — pentru că omul nu fusese creat încă, în vremile acele străvechi locurile noastre erau acoperite de mări adânci și fără de margini. Apele mărilor, liniștite și calde, erau locuite în adâncurile lor de prea puține viețuitoare; în schimb suprafața era populată de nenumărate ființe mici, atât de mici, încât numai cu mare greutate ai fi putut să le deosebești și să vezi, că unele dintre ele fac parte din neamul animalelor, iar altele din neamul plantelor. Ele găseau hrană destulă în apă și în aer, pe care cu ajutorul luminei și căldurei soarelui o prefăceau în corpul lor în materie hrănitoare.

— Aceste mici viețuitoare se înmulțeau foarte repede, aveau în schimb o viață scurtă — de câteva zile.

Corpul celor adormite întru Domnul cădea pe fundul mării. S'a întâmplat, că multe dintre aceste ființe să aibă în corpul lor și câte puținică grăsime. Știți, că grăsimea putrezește foarte anevoie, mai ales când este ferită de aer.

Și în felul ăsta a început să se adune pe fundul mărilor din ce în ce mai multă materie grasă, în timpul anilor și al veacurilor. Peste această grăsime veneau firele de praf, pe care le aducea vântul la suprafața apei, apoi au venit cutremurile și apăsări mari, care cu ajutorul materiilor pământoase și cu acel al vremii a prefăcut grăsimea în păcură.

Iată deci, că natura în grija, pe care se pare, că o poartă oamenilor, a ascuns în sinul pământului grămezi mari de energie, adunată strop cu strop în decursul miilor de veacuri. Omul însă, fie din prostie, fie din neștiință, îndată ce a dat peste această îngrămădire de energie, o scoate și în foarte multe cazuri se grăbește s'o risipească zădarnic.

— Foarte trist, zise furnica.

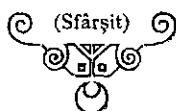
— Trist dar adevărat, complectă stropul de apă.

— Mă simt obosit și nu-i de vreme, zise vântul, hai mai bine să ne culcăm și vom mai sta de vorbă altă-dată.

— Noapte bună! îi strigară tovarășii.

— Vise plăcute, dragele mele, se ploconi vântul, apoi plecă somnoros ca să se culce. În drum trecu prin smeuș, merse în susul apei și se opri pentru câteva clipe la ușa peșterii unde Moș Martin cu gura căscată, cu buzele și cu limba umflată mormăia de durere.

— Ce dulce-i mierea, dar cu cât necaz o capeți, se gândea ursul.

ASOCIAȚIA CLERULUI „ANDREI ȘAGUNA“ SECȚIA CARANSEBEȘ.

Clerul ortodox din eparhia Caransebeșului este invitat a se întruni în adunări pe despărțăminte — conform statutelor Asociației clerului „Andrei Șaguna” — și a debate toate chestiunile, cari stau în legătură cu organizația, propaganda religioasă, situația materială a clerului, etc.

În aceste adunări, cari trebuie să se țină cât mai urgent posibil — avându-se în vedere ținerea congresului general anual la Arad, — să se aleagă și delegații, cari vor participa atât la adunarea secției, cât și la congres.

Prin prezenta convoc și declar de convocată.

adunarea secției eparhiei Caransebeș

pe ziua de **Joi, 5 18 Octomvrie 1923**, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. La ora 9 a. m. în biserica catedrală, „Chemarea Duhului Sfânt”, împreună cu parastas pentru preoții decedați și predică ocazională.

2. La ora 10^{1/2} ședință în sala festivă a primăriei, unde după deschiderea adunării se vor prezenta rapoartele de activitate ale despărțămintelor, premergând anunțarea delegaților.

3. Catehizația în școlile primare.

4. Propaganda în contra sectelor.

5. Situația materială a clerului.

6. Alegerea notarului, cassierului, bibliotecarului și a membrilor în comitet, conform statutelor.

Despărțămintele organizate, precum și acele cari sunt în curs de organizare, sunt invitate, ca să-și țină adunările anuale până la 1/14 Octomvrie 1923.

La această adunare sunt invitați a participa toți protopresbiterii, preoții, diaconii, catiheții și clericii.

Andrieu Ghidiu

protopresbiter,
președintele secției
eparhiei Caransebeș

Tipic pentru întâmpinarea episcopului la vizitațiunea canonică.*)

Preoții se îmbracă cu epitrahilul și felonul și deschid ușile împărătești ale altarului. Preotul cel dintâi (sau cel local) ia crucea, al doilea *evanghelia*, al treilea *icoana hramului*, și cu pruncii îmbrăcați în stihare înaintea lor merg până la poarta bisericii, unde așteaptă sosirea episcopului. Sosind episcopul, sărută crucea și *evanghelia*, iar preoții îi sărută mâna; apoi merg înainte cântăreții cântând *troparul hramului*, după ei merg pruncii îmbrăcați, apoi preoții îmbrăcați și în urma lor episcopul urmat de suita sa și de preoțime și de popor, și așa intră în biserică în sunetul clopotelor.

*) După un vechiu circular și cu modificările pentru ziua de azi.

Ajungând la ușile împărătești, copiii îmbrăcați se așează în 2 șiruri cu fața unii către alții, asemenea și preoții îmbrăcați, până intră episcopul în altar, iar în urma episcopului intră și preoții în altar; și se cântă „*Cuvine-se ou adevărat.*”

Apoi episcopul iese din altar și se așează în scaunul său. La sfârșitul cântării, episcopul binecuvântă din scaunul său spre popor, iar cântăreții cântă: „*Intru mulți ani stăpâne.*”

Preotul locului zice (în altar) *ectenia*: „Îndură-te spre noi...” „Încă ne rugăm pentru preasfințitul episcopul nostru *Iosif*, pentru sănătatea și mântuirea lui”. „Încă ne rugăm pentru preainălțatul și de Hristos iubitul regele nostru *Ferdinand I.* și soția sa regina *Maria*, pentru binecredincioșii lor fii și fice: principele *Carol*, moștenitorul tronului, cu soția sa principesa *Elena* și fiul lor principele *Mihai*, pentru principele *Nicolae* și pentru principesa *Ileana*, pentru sănătatea și mântuirea lor”. „Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți binecredincioșii creștini, pentru sănătatea și mântuirea lor”. *Vozglas*: „Că îndurat și iubit”. Apoi: „Înțelepciune”, „Celce este binecuvântat;” episcopul: „Întărește Doamne”, și otpust. După „Amin”, urmează:

cuvântarea de bineventare din partea preotului local, apoi *predica* episcopului.

După predică episcopul binecuvântă spre popor, iar cântăreții cântă: „*Pe stăpânul și arhierul nostru Iosif, Doamne păzeste-l intru mulți ani. Intru mulți ani stăpâne.*” În decursul acestei cântări cântăreții și copiii pleacă înainte, preoții îmbrăcați după ei, apoi episcopul urmat de suita sa și de preoțime și popor; și cântând *troparul hramului*, petrec pe episcop în sunetul clopotelor până la poarta bisericii, unde preoții îi sărută mâna și se întorc în altar, unde depun sfintele veșminte; iar episcopul este condus la locuința sa.

Ș T I R I

Consistorul mitropolitan este convocat în ședință plenară și în senate pe ziua de 4 Octombrie a. c. st. n.

Răspândirea Bibliei pe Glob. După darea de seamă a „Societății biblice” din Londra, numărul traducerilor Bibliei a sporit dela 1910 încoaci cu 180 noi edițiuni în limbi străine. — Cu această numărul traducerilor Bibliei a sporit la 558 limbi. — Societatea și-a propus să introducă Biblia și în cercul popoarelor, ce se găsesc la treapta cea mai de jos a civilizației și a inteligenței. — Numărul exemplarelor tipărite până la 1923 trece de 9 milioane.

Impunerea venitului epitrahilului. Primind Ministerul Cultelor plângeri din partea mai multor preoți din țară în legătură cu impunerea financiară asupra venitului epitrahilului, — în urma reclamațiunii preoților din județul Dâmbovița, a făcut o întâmpinare către

Ministerul de Finanțe, cu rugămintea de a dispune o dreaptă soluționare a chestiunii.

Răspunzând Ministerul de Finanțe la această întâmpinare face cunoscut, că veniturile, pe cari preoții le au din diferite oficii religioase, fiind niște venituri întâmplătoare, sunt supuse *impozitului profesional*, în conformitate cu Art. 48 din Legea pentru unificarea contribuțiilor directe, care articol dispune, că veniturile nete din profesii libere, cum și orice venituri neimpozabile la alt impozit elementar, din ocupațiuni necomerciale, din exploatațiuni lucrative — exercitate în mod obișnuit sau accidental, sau orice alt venit întâmplător este supus unui impozit de 8%.

Adresa Ministerului de Finanțe mai accentuează, că e drept, că în trecut preoții s'au bucurat de anumite privilegii, însă prin noile reforme s'au șters orice privilegii în baza principiului, că tot cetățeanul e dator să contribuie cu o parte din venitul său la sarcinile statului, cari sarcini în momentele de față sunt atât de grele.

Conflictul italo-grec s'a aplanat. Conferința ambasadorilor a adoptat punctul de vedere italian și a hotărât să aplice Greciei, drept penalitate, plata a 50 milioane în favorul Italiei, fără să mai fie nevoie de intervenția Curții permanente de justiție din Haga. Guvernul italian va evacua insula Corfu la 27 Septembrie, dacă până la această dată se va fi terminat ancheta grecească. — Cheltuielile de ocupație vor fi plătite Italiei, conform deciziunii Curții de justiție din Haga.

Universitatea din Cluj și chestia cadavrelor pentru disecare. — Săptămâna trecută a expirat termenul dat de Universitatea din Cluj comunității evreiești de acolo pentru procurarea cadavrelor evreiești necesare pentru studenții evrei dela facultatea de medicină. Cum comunitatea evrească a refuzat să pună la dispoziție cadavre evreiești, studenții de legea mozaică au fost opriți dela lucrările institutului de anatomie.

Cu aceasta studențimea creștină a câștigat unul dintre postulatele, pentru care a pornit astă toamnă mișcarea universitară.

CONCURSE.

În baza ordinațiunii Ven. Consistor diecezan ddo 9 Ianuarie Nr. 22 ex. 1923, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”, pentru ocuparea postului de paroh în parohia de cl. I din **Moldova-nouă** cu filiile Pădina Matei și Carlsdorf, protopresbiteratul Bisericii albe.

Emolumentele:

1. Dela Societatea U. D. R. anual Lei 800.— ca relut echivalent al sesiunii parohiale și 24 metri lemne aduși acasă.
2. Tot dela această Societate un adaus de scumpe revocabil de Lei 4000.— anual, plus contravaloarea a 16 metri lemne.
3. Locuință în casa parohială constatatoare, din 4 camere, bucătărie, grajd și dependente.
4. Stola și venitele uzitată.

Comuna bisericească așteaptă dela alegândul paroh ca să dea deosebită atențiune amvonului.

Recurenții își vor înainta rugărilor instruite reglementar în termenul fixat oficiului protopresbiterial al bisericii-albe în Vârșet și se vor prezenta în biserica din Moldova-nouă în una din Duminicile sau sărbătorile din întretimpul concursual, cu învoirea protopresbiterului, la nici un caz însă nu în ziua de alegere, pentru a-și dovedi desteritatea în oratorie, tipic și cântarea bisericească.

Constantin Stroia m. p. **Alecsandru Moisi** m. p.
preș. com. paroh. not. com. paroh.

În conțelegere cu mine: *Traian Oprea*, protopresbiter. 1--3

Pe baza ordinațiunei Ven. Consistor diecezan ddo 15 Iunie 1923 Nr. 1975 B. ex 1923, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”, pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa a III-a din **Mutnicul-mic** cu filia Dragsinești, protopresbiteratul Făgetului.

Emolumentele:

1. Una sesiune parohială constatătoare de 32 jugere.

2. Un intravilun de 800 stânjeni □.

3. Stola uzitată.

În lipsa de casă parohială, alegândul paroh se va îngriji de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post să-și substearnă recursurile lor, conform Regulamentului pentru parohii adresate comitetului parohial din Mutnicul-mic, Prea On. oficiu protopresbiterial din Făget.

Recurenții sunt poftiți a se prezenta în vre-o Duminică sau sărbătoare în sf. biserică din Mutnicul-mic spre a-și arăta desteritatea în cântare, tipic și oratorie, dar numai cu prealabila încuviințare a protopresbiterului tractual și nici decum în ziua alegerii.

Mutnicul-mic cu filia Dragsinești, din ședința comitetului parohial, ținută la 13 August 1923.

Pentru comitetul parohial:

George Garoiu
președ. com. parohial

Ioan Juratoni
notarul com. parohial

În conțelegere cu mine: *Sebastian Olariu*, protopresbiter tractual.

Nr. 3676 B ex 1923.

Acest concurs se aprobă cu adausul, că pe baza alineatului ultim din § 29 al Regulamentului pentru parohii și pe baza decisului consistorial ddo 3 Martie și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3053 ridicat și la valoare de concluz sinodal eparhial prin concluzul Nr. prot. 33 ex 1914, se enunță obligamental credincioșilor de a presta birul parohial, care este o parte legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută în 26 August 1923.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

1-3

Publicațiune.

Spre știință, aducem la cunoștința tuturor următoarele:

1. Potrivit Art. 11 și 12 din Regulamentul de Mobilizare pentru Stabilimentele Industriale, în acelaș timp cu operațiunea de viza livretelor, care în acest an ia început la 15 Octomvrie, se va face și recensământul tuturor meseriașilor, lucrătorilor specialiști și specialiștilor aflați pe teritoriul acestui Cerc. de Recrutare, lucrând la diferitele Stabiliimente publice sau private, la atelierele lor proprii, sau stând la casele lor fără a lucra.

În acest recensământ vor fi luate și toate categoriile de mineri.

2. Recensământul menționat nu va cuprinde decât pe acei, care fac parte din vre-un element al armatei (completeare, rezervă și miliții) și anume: toți cei născuți dela anul 1878—1898 inclusiv.

3. Acest recensământ se va face tot de către organele militare (Comisia de viză) însărcinate cu viza livretelor.

4. Toți meseriașii, lucrătorii specialiști și specialiștii, care se vor prezenta la viza livretelor, vor trebui să declare verbal Comisiei de viză meseria sau specialitatea ce au.

5. Pentru a putea fi luați în acest recensământ, toți meseiași și specialiștii care își vor declara meseria lor, vor trebui a prezenta chiar atunci acte doveditoare a meseriei declarate și anume: Carnet de meseriaș sau specialist, livret de muncă, brevet, diplomă industrială, titlu academic etc.

În lipsa acestor acte, se va putea prezenta Comisiei de viză ADEVERINȚE din partea Stabilimentelor, la care lucrează meseriașii respectivi, prin care adeverințe să se certifice meseria sau specialitatea ce au, precum și funcția ce îndeplinesc în Stabiliment.

Pentru obținerea acestor adeverințe, cei în cauză se vor îngriji personal, adresându-se imediat Direcției Stabilimentelor, la care lucrează, aceasta din urmă având datoria de a elibera Adeverințele menționate mai sus, fără a le face dificultăți.

Meseriașii și lucrătorii specialiști, care lucrează în atelierele lor proprii sau nu lucrează deloc, stând la domiciliul lor, și nu posed acte doveditoare a meseriei lor, vor căuta să-și procure aceste acte dela auoritățile în drept.

6. Orice meseriaș sau specialist, care nu va prezenta acte oficiale sau Adeverințe de felul celor menționate mai sus (toate în limba română), doveditoare a meseriei sau specialității declarate Comisiei de viză, nu va putea fi luat în acest recensământ și ca atare nici nu va putea obține dispensă de mobilizare.

Ofițerii de rezervă specialiști, cu toate că nu trebuie a se prezenta pentru viza livretelor, deoarece pe acestea le posed numai gradele inferioare, totuși în interesul lor vor veni în fața Comisiei de viză cea mai apropiată, unde, dovedind cu acte specialitatea ce au, vor fi luați în recensământ în scopul de a li se da dispensă de mobilizare.

Caransebeș, la 15 Septemvrie 1923.

Comandantul Cercului de Recrutare Caransebeș:

Colonel (ss) **GUHA.**

— Dela Judecătoria de ocol Caransebeș. —

Nr. 2196

1923.

PUBLI CAȚI UNE.

Judecătoria de ocol Caransebeș face cunoscut, că pentru anularea a 4 bucăți cărți de depunere dela Cassa nouă de păstrare din Caransebeș pe numele următorilor proprietari din comuna Petroșnița și anume:

1. Chiriac Bacila sub numărul de depunere 5494, cartea de depunere IX, pagina 423, cu 1 Iulie 1923, depunerea de 7358 Lei cu 10%.

2. Metodie Bacila sub Nr. de depunere 6038, cartea de depunere X, pagina 169, cu 1 Iulie 1923, depunerea de 1428 Lei 50 bani, cu 10%.

3. Iosim Iovanovici sub Nr. de depunere 6321, cartea de depunere X, pagina 311, cu 1 Iulie 1923, depunerea de 10.654 Lei 40 bani, cu 10%.

4. Ion Gurgu sub Nr. de depunere 6284, cartea de depunere X, pagina 292 cu 4 Iulie 1923, depunerea de 3196 Lei 20 bani cu 10%, cari documente afirmative sar fi pierdut, la cererea lui Chiriac Bacila din Petroșnița pornește procedura de anulare.

Prin urmare provoacă posesorul numitului document, că în termen de un an dela ziua înscrierii 3 a acestei publicațiune în „Ardealul Juridic“ să prezinte judecătoria documntul, pentru că în caz contrar, Judecătoria la înoitai cerere a petentului îl va declara de anulat.

Caransebeș la 14 August 1923.

L. S. **Dr. Ember** ss. judec.

Pentru autenticitate

3—3

Ioan Draghici
primdirector

A APĂRUT

în editura „Librăriei diecezane“
Caransebeș și P. SURU București

PENTRU NEAM ȘI LEGE

patruzeci cuvântări de învățătură împotriva adventiștilor și baptiștilor

de diaconul Dr. Gheorghe Comșa, subdirector general în Ministerul Cultelor și Artelor. Prefață de Prof. Dr. I. Mihălcescu. Cu aprobarea Consistorului superior bisericesc și a Sf. Sinod și cu binecuvântarea I. P. Sf. Mitropolit al Ardealului. Prețul 35 Lei.

LA LIBRĂRIA SI TIPOGRAFIA
DIECEZANĂ din CARANSEBEȘ
sosesec în scurt timp următoarele

**OBIECTE
BISERICESTI**

◆ ◆
CĂDELNIȚI,

Candele, potire, sfeșnice,
cruci, discuri cu stelute.

O casă de vânzare
Str. Traian Doda
Nr. 401

Informațiuni la proprietar în casă.

Un atelier de păpușar

cu două mașini de cusut, una sistem
„CYLINDER“ și una „RINGSCHIFF“,
din cauza morții e de vânzare. Eventual și în parte

Inform. la dna vād.
**IGN. SIGMUND
FERDINAND**

Aduc la cunoștința On. Public, că mi-am deschis
în **CARANSEBEȘ**, Strada Ovid No. 583.

**UN ATELIER PENTRU
PICTURI BISERICESTI,
TOT FELUL DE ICOANE, PRAPURI,
RĂPIZI ȘI ORICE MOBILE BISERICESTI**

Primesc comande de **ORICE MOBILE DE CASA,**
cu motive Naționale Române.

IOAN BALEANU, pictor.